

DUUMA JA KANSA

Valtakunnanduuman sosialidemokraattisen edustajan toveri Ramishvilin puheessa on eräitä erittäin oikeaan osuvia huomautuksia, jotka määrittelevät oikein sosialidemokratian taktiikan. Puhuja ei ainoastaan leimannut häpeällä pogromi miesten hallitusta oikean proletariaatin edustajan tarmokkuudella. Puhuja ei ainoastaan nimittänyt hallituksen edustajia „kansan vihollisiksi”,— jota paitsi Duuman kadettilaisen puheenjohtajan tekemä uusi sananvapauden rajoittamisyritys nostatti äärimmäisen vasemmiston laillisen vastalauseen. Sen lisäksi puhuja asetti puheensa lopussa myös yleisen kysymyksen Duuman suhteesta kansaan.

Sosialidemokraattinen edustaja lausui tästä kysymyksestä seuraavaa:

„Lopetan huomautukseen, että meidän takanamme on kansa. Elämässä tapahtuu jotain muuta, muttei sitä, mitä me täällä, tässä salissa teemme. Siellä on kokonaan toisenlainen ilmapiiri, täällä se on paljon lauhkeampi, täällä on mieliala paljon *sovinnoisempi*. Ehkäpä *me* kuukauden kuluttua *ryhdymme itse ratkaisemaan asioitamme*... Elämä puhuu *paljon kovemmin*, kuin me täällä, siitä, mitä ympärillä tapahtuu. Minä sanon, että me olemme hallituksen ja kansan välissä. Duuma on *vaarallinen paikka*. Oikealle meneminen tai vasemmalle meneminen merkitsee *sovinnon tekoa jonkun kanssa tai välien katkaisemista jonkun kanssa*... Mutta ei pidä unohtaa, että *kansa itse saa aikaan* sen, mitä Duuma ei voi saada aikaan *horjuntansa ja epärointinsa* takia. Sanon, että tällä kansalla on toisenlainen mieliala kuin meillä täällä”...

Erikoisen tärkeät kohdat tästä puheesta olemme merkinneet kursiivilla. Siinä on sanottu oikein, että elämä puhuu *paljon kovemmin* kuin Duuma, että elämässä ei ole sellaista

„sovinnollisuutta”, että „kansalla on toisenlainen mieliala”. Se on epäilemätön totuus. Ja tästä totuudesta seuraa sellainen johtopäätös, että väärässä ovat ne, jotka puhuvat, että kansa tukee Duumaa. Kansaa menee jo nyt Duuman edelle, puhuu kovemmin, on vähemmän sovinnollinen, *taistelee tarmokkaammin*. Siis ainoa oikea sosialidemokratian tehtävän määritelmä on selittää mitä laajimmille kansanjoukoille, että Duuma ilmaisee kansan vaatimuksia vain *arasti ja epätäydellisesti*. Vain tällainen sosialidemokratian taktiikkaa koskevan kysymyksen asettelu poistaa proletariaatin puolueelta vastuunalaisuuden kadettien häilyväisyydestä. Vain tällainen asettelu, joka ottaa täydellisesti huomioon talonpoikaisjoukkojen tietoisuuden, päättäväisyyden ja valmiuden kehitysasteen, vastaa nykyhetken suurten tehtävien tasoa,— sellaisen hetken tasoa, josta sosialidemokraattisen proletariaatin valitsevat edustajat sanovat suoraan: „ehkäpä me kuukauden kuluttua ryhdymme itse ratkaisemaan asioitamme”. Jotta ne voitaisiin *ratkaista*, on jo nyt muun muassa tehtävä täydellinen pesäero kaikista joko petollisista tai harkitsemattomista yrityksistä päästä „sovinnolliseen” lopputulokseen.

Ja тов. Ramishvili oli aivan oikeassa sanoessaan Duuman puhujalavan korkeudesta: „Duuma on vaarallinen paikka”. Miksi? Siksi, että siinä ilmenee „horjuntaa ja epäröintiä”. Horjunta ja epäröinti taas tällaisena hetkenä, jolloin jo ehkä kuukauden kuluttua kansan itsensä on ratkaistava asiansa, on suorastaan rikollista. Jokainen, jossa nämä ominaisuudet ilmenevät, olkoot hänen aikeensa kuinka vilpittömät tahansa, joutuu *tällaisena hetkenä kiertämättä* hyvin vilpilliseen asemaan. Se, että tällaisena hetkenä meitä ympäröivien tosiolojen kaikista taloudellisista ja poliittisista ehdoista kasvaa kiertämättä esiin kansan päättävä taistelu vanhaa valtaa vastaan, ei riipu meidän tahdostamme. Ken horjuu nähdessään tämän lähestyvän taistelun, hänen on todellakin väistämättä „*tehtävä sovinto jonkun kanssa tai katkaistava välit jonkun kanssa*”. Kadetit ovat juuri sellaisessa asemassa. Liberaalinen porvaristo niittää sitä, mitä se on vuosien mittaan kylvänyt kaksimielisellä ja horjuvalla politiikallaan, loikkimisellaan vallankumouksen puolelta vastavallankumouksen puolelle. Sovinnon tekeminen vanhan vallan kanssa merkitsee välien katkaisemista taistelevaan kansaan. Välien katkaiseminen

vanhaan valtaan — sitä tarvittaisiin sovinnon tekemiseksi taistelevan kansan kanssa.

Duuman enemmistö on tehnyt ja tekee kaiken, määrätäkseen kantansa tässä kiertämättömässä valinnassa. Tämä kadettilainen, ja osittain jopa pahempikin kuin kadettilainen, enemmistö valmistelelee politiikkansa jokaisella askeleella välien katkaisemista taistelevaan kansaan, valmistelelee sovinnon tekoa vanhan vallan kanssa. Nuo askeleet ovat vähäisiä, sanotaan meille. Ne ovat kuitenkin todellisen politiikan todellisia askeleita, vastaamme me. Nuo askeleet vastaavat liberaalisen porvariston kaikkia perimmäisiä luokkaetuja. Juuri tällainen „sovinnollisuuden” luonne on epäilemättä *myös kadettien* vaatimuksella muodostaa Duuman ministeristö, jonka vanha valta nimittää.

Me emme väsy toistamaan, että tämän vaatimuksen tukeminen työväenpuolueen taholta on järjetöntä ja vahingollista. Järjetöntä, sillä vanhan vallan todellisen heikkenemisen saa aikaan vain kansan taistelu, kansan, joka menee arastelevaa Duumaa pitemmälle. Vahingollista, sillä se kylvää mieliin petosta ja levottomuutta. Eilen mainitsimme, miten oikein toverit „Kurjer” lehdestä myönsivät kadettien lakiesitysten järjettömyyden ja vahingollisuuden *. Tänäpäin täytyy valittaa, että samat toverit puolustavat duumaministeristön kannattamista, s.o. ministeristön, joka toteuttaisi näitä järjettömiä ja vahingollisia lakiesityksiä!

Näihin „Kurjerin” horjahteluihin ehkä pysähdymme joskus toiste yksityiskohtaisemmin. Toistaiseksi riittää, kun viittaa niihin: itse horjuntujen olemassaolo tällaisella tärkeällä hetkellä osoittaa horjuvien asenteen täydellistä hataruutta.

„Vperjod” № 15,
kesäkuun 11 p:nä 1906

Julkaistaan „Vperjod” lehden
tekstin mukaan

* Ks. tätä osaa, ss. 6—9. Toim.